

er kun på den måde, at vi kan få en mere enkel og en mere effektiv offentlig sektor, en offentlig sektor, der leverer en sammenhængende service af høj kvalitet til borgerne.

I den økonomiaftale, vi indgik med KL sidste år, opstillede vi derfor en række fælles, centrale principper for styringen af kommunernes opgavevaretagelse. Vi gav hinanden håndslag på at sigte mod, at styringen af kommunerne i det nye Danmark skal være båret af mål- og rammestyring frem for detaljstyring.

Jeg synes, det ville være flot, hvis vi også her i Folketinget i dag kan enes om nogle fælles principper. Fælles principper bør indgå i vurderingen, når nye forslag til lovgivningsmæssige rammer for kommunernes virksomhed skal overvejes, ikke bare i indeværende folketingsår, men altså også på sigt, for jeg har i hvert fald den prognose, at vi med den kommunalreform, som nu for alvor løbes i gang den 1. januar 2007, har skabt et robust danmarkskort og en robust opgavefordeling niveauerne imellem, som vil holde en årrække frem.

Hvad angår principper, så tænker jeg i overskrifter som mere mål- og rammestyring, mere dokumentation for, at kommunerne opfylder politisk fastsatte mål, mere metodefrihed. Det vil være et stærkt signal at sende til de nye kommuner, hvis et samlet Folketing kan stå bag nogle principper, der bærer i den retning.

Når det er sagt, vil jeg også gerne være den første til at fremhæve, at der i forbindelse med lovgivningsarbejdet naturligvis altid vil skulle foretages en konkret afvejning mellem behovene eller de politiske ønsker, kunne man sige, om central styring og så ønsket om at sikre rum for lokale løsninger.

Vi skal bl.a. ikke være blinde for, at der er en række situationer, hvor hensynet til borgernes retssikkerhed tilsigter en mere detaljeret styring, og vi må også se i øjnene, at der er områder, hvor borgerne i stigende grad ikke finder lokale forskelle i serviceniveau acceptable, hvor borgerne altså reelt ønsker et nationalt fastsat niveau.

Desuden kan hensynet til de overordnede samfundsøkonomiske rammer også nødvendigvis begrænsninger i den lokale autonomi. På en række områder vil nationale mål og rammer for den decentrale administration derfor også i fremtiden skulle sætte nogle rammer for den lokale handlefrihed. Men der vil i rigtig mange tilfælde være rum for at styrke kommunernes mu-

lighed for at handle og lade det kommunale selvstyre folde sig ud.

Det er afgørende, at vi her i Folketinget tager opgaven på os og på de konkrete områder øger frihedsgraderne for kommunerne gennem mindre detaljstyring, og så må kommunerne udfylde det lokale selvstyre, så der skabes lokale løsninger, så der skabes lokale eksempler, der kan sprede sig, på, hvordan man gør tingene bedst, hvordan man skaber bedst mulig kvalitet for pengene til gavn for ikke bare den enkelte kommunes borgere, men også, når det gode eksempel vandrer, til gavn for borgerne i det danske samfund i øvrigt. Det er jo visionen og ambitionen, at der er flere frihedsgrader, og med det følger selvfølgelig også mere ansvar, men det er jeg sådan set også sikker på at kommunerne gerne påtager sig.

KL 10.20

Jeg kan blot nævne som et eksempel, at i forhold til de sociale områder har kommunerne udvist en imponerende ansvarlighed ved at påtage sig at overtage knap 90 pct. af de såkaldte kaninstitutioner, altså de institutioner, som blev lagt på det regionale niveau, men med en mulighed for, at kommunen kunne melde ind og sige, at de gerne ville påtage sig den opgave. Man må jo ikke glemme, at det netop er kommunernes evne til at løfte opgaverne inden for de fastlagte mål og rammer, der kan holde detaljreguleringen væk fra rådhusdøren i de nye kommuner.

Det kræver selvfølgelig også, at man påtager sig en forpligtelse til at dokumentere de opnåede resultater. Det bliver derfor en væsentlig udfordring i samarbejdet med kommunerne at få etableret mere dokumentation af de kommunale resultater. Vi tager jo det første skridt med etableringen af det nye evalueringsinstitut i Århus, men det kan ikke gøre det alene. Vi snakker i virkeligheden om et kulturskift, hvor kommunerne i højere grad dokumenterer deres resultater og står til ansvar for deres resultater mod så til gengæld at få mere frihed til at anvende og beslutte sig for den metode, der fører til resultaterne.

Når jeg nævner det, er det også for at understrege, at dokumentation jo ikke blot skal fremstå som en kontrol af kommunerne. Dokumentation skal nemlig samtidig være en væsentlig støttepille for kommunerne selv i det løbende arbejde med at effektivisere og kvalitetsudvikle. Desuden kan mere og bedre dokumentation være med til at skabe øget dialog med borgerne og dermed give næring til et blomstrende nær-